

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3098

Vragen van de leden **Bouwmeester** en **Vos** (beiden PvdA) aan de minister van Justitie over *het bericht dat de Staatsloterij minder geld uit zou keren dan ze belooft*. (Ingezonden 25 mei 2009)

1

Bent u bekend met het bericht dat Loterijverlies.nl, namens ruim 22.000 Nederlanders miljoen euro's genoegdoening eist in een rechtszaak tegen de Staatsloterij?¹

2

Kloppen de berekeningen van Loterijverlies.nl voor wat betreft het verschil tussen werkelijke en de gesuggereerde uitkering van prijzengelden door de Staatsloterij? Zo ja, valt de gesuggereerde hogere uitkering dan onder het begrip misleidende reclame? Zo nee, waarom niet?

3

Deelt u de mening dat het imago van een loterij staat of valt met een helder en transparant toezicht? Is er op dit moment sprake van een dergelijk helder en transparant toezicht door het College van Toezicht op de Kansspelen? Was het College op de hoogte van verschillen tussen de werkelijke en gesuggereerde uitkeringen?

4

Klopt de bewering van hoogleraar rechtssociologie in dit krantenartikel

dat het College van Toezicht op de Kansspelen geen bevoegdheden heeft? Zo nee, welke formele bevoegdheden heeft het College dan wel?

5

Houdt het College van Toezicht in haar adviezen aan u rekening met de manier waarop de kansspelvergunninghouder naar de deelnemers aan een bepaalde loterij communiceert? Zo ja, op welke wijze?

¹ Algemeen Dagblad, 20 mei 2009: «Staatsloterij beschuldigd van misleiding».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 29 juni 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2927

1

Ja, het is mij bekend dat Loterijverlies.nl een collectieve actie op grond van art. 3:305a BW is gestart, waarin een aantal verklaringen voor recht wordt gevraagd.

2

Ik heb geen inzicht in de wijze waarop Loterijverlies.nl berekeningen heeft gemaakt. Ik kan dan ook geen uitspraak doen over de juistheid van berekeningen door Loterijverlies.nl, zoals verwoord in het artikel van het Algemeen Dagblad van 20 mei 2009. De Nederlandse Staatsloterij heeft in datzelfde artikel naar voren gebracht dat de beschuldigingen van

misleiding niet kloppen. De loterij kan verder inhoudelijk niet ingaan op de kwestie, omdat de zaak thans bij de rechter voorligt. Op basis van de informatie in de kwartaal- en jaarverslagen van de Nederlandse Staatsloterij heb ik geen aanwijzingen dat de loterij zich niet zou houden aan de regelgeving op het gebied van kansspelen.

3 en 4

De aanleiding van de collectieve actie lijkt te zijn geweest dat in het verleden het universum van de series met lotnummers waaruit de Nederlandse Staatsloterij trekkingen verrichtte vele malen groter was dan het totaal aantal verkochte loten. Het College was daarvan via onder meer de kwartaalverslagen van de Nederlandse Staatsloterij op de hoogte. Een dergelijke praktijk is niet ongebruikelijk bij loterijen en ook niet in strijd met de geldende regelgeving. Het grootste deel van het prijzepakket bestond uit gegarandeerde prijzen. In haar communicatie naar de deelnemers heeft de Nederlandse Staatsloterij mogelijk niet altijd duidelijk gecommuniceerd over de wijze waarop de trekkingen plaatsvonden. Het uiteindelijke oordeel hierover is aan de rechter. Sinds januari 2008 wordt bij de Nederlandse Staatsloterij, met uitzondering van de Jackpot, uitsluitend getrokken onder de verkochte loten. De Jackpot is geen gegarandeerde prijs. Echter, indien de Jackpot na zes trekkingen

nog niet het door de Nederlandse Staatsloterij bepaalde maximum bedrag heeft bereikt, wordt aangekondigd dat de Jackpot bij de eerstvolgende trekking zal vallen. Ik deel de mening dat een helder en transparant toezicht van groot belang is voor het imago van een loterij. Het College van toezicht op de kansspelen is belast met het toezicht op de naleving van de wet- en regelgeving op het gebied van kansspelen en van hun statuten en reglementen door de landelijke vergunninghouders. Het College ontvangt hiertoe de kwartaal- en jaarverslagen van de vergunninghouders. Er is mijns inziens dan ook sprake van een helder en transparant toezicht. Naast het houden van toezicht heeft het College als taak mij te adviseren en inlichtingen te verstrekken op het gebied van kansspelen. Hoewel het College van toezicht op de kansspelen is aangewezen als toezichthouder in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, is het toezicht beperkt. Zo beschikt het College niet over de toezichtsbevoegdheden, genoemd in de artikelen 5:18 en 5:19 van de Algemene wet bestuursrecht. Het College beschikt bovendien niet over handhavingsbevoegdheden. Daardoor ontbreekt het momenteel aan een adequaat en proportioneel handhavingsinstrumentarium. Tegelijkertijd bestaat er in de praktijk dringende behoefte aan een intensiever en effectiever toezicht, zowel op de legale als de illegale kansspelsector. Om die redenen wordt op korte termijn de instelling van de kansspelautoriteit gerealiseerd. Zoals aangekondigd in mijn brief aan de Tweede Kamer van 23 december 2008¹ wordt daartoe de huidige Wet op de kansspelen, vooruitlopend op de algehele herziening van de Wet op de kansspelen, gedeeltelijk gewijzigd. Ik streef ernaar hiervoor in het najaar van 2009 een wetsvoorstel bij uw Kamer in te dienen. Het wetsvoorstel zal naast de instelling van de kansspelautoriteit regels bevatten op het gebied van de intensivering en vernieuwing van toezicht en handhaving, waaronder de introductie van bestuursrechtelijke en strafrechtelijke handhaving.

5

Sinds 15 februari 2006 geldt de Gedrags- en reclamecode kansspelen.

Vorig jaar heeft het Nederlands Kansspel Platform (NKP) een evaluatie van de gedrags- en reclamecode kansspelen uitgevoerd. Naar aanleiding van deze evaluatie heeft het College van toezicht op de kansspelen mij zijn zienswijze laten weten over de wijze waarop de vergunninghouders, waaronder de Nederlandse Staatsloterij, communiceren met (potentiële) deelnemers. Het College heeft naar voren gebracht bedenkingen te hebben bij de keuze voor zelfregulering. Binnenkort zal ik mijn reactie op de evaluatie aan de Tweede Kamer zenden.

¹ TK 2008–2009, 24 557, nr. 93.